

NAŠA KOMUNA

GLASILO IZDAJATELJSKE SKUPNOSTI OBČINSKE SKUPŠČINE LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK

Leto III.

Ljubljana, junij 1963

Številka 7

Od zadnjih zborov volivcev do nove občinske skupščine

Dne 3. junija 1963 so se sestale na prvi seji nove občinske skupščine v vseh jugoslovanskih komunah. S tem pa je bilo končano živo volivno obdobje, dva meseca številnih zborov volivcev, obračunavanje z delovnimi uspehi v minulih štirih letih, izbira kandidatov za odbornike novih občinskih skupščin, načrtovanja in presojanja o bodočem gospodarskem in družbenem življenju. Razgibana dejavnost je pravzaprav uvod v delo novoizvoljenih občinskih samoupravnih organov, ki so kot kandidati sledili razpravam zborov volivcev, ki bodo zdaj kot odgovorni odborniki prevzeli skrb za nadaljnjo rast komune in z njo tudi celotne jugoslovanske skupnosti.

Svečana zaprisega novoizvoljenih odbornikov občinske skupščine

Prvo sejo novoizvoljene občinske skupščine naše občine je vodil vse do izvolitve novega predsednika — najstarejši ljudski odbornik v naši komuni — Jaka Avšič.

S preprostimi besedami je opozoril odbornike na pomembno nalogo, ki so jim jo zaupali volivci.

„Vsak človek ima svoj koncept, svoje misli, kako bi ustvaril lastne in skupne želje občanov, kako bi kar se dá, najbolje vplival na hitrejši gospodarski in družbeni razvoj komune,“ je

poudaril Jaka Avšič, „naloga ljudskega odbora pa je, da vskladimo posamezne želje, da pretehtamo posamezne namene ter da skupno uberemo pot, ki resnično ustreza naši enoviti presoji o najboljšem!“

Drugo, čemur je opredelil misel tovariš Jaka Avšič, temelji na dolgoletnih izkušnjah aktivnega družbeno-političnega delavca in velja pogumu, ki naj spremlja odbornike pri uveljavljanju skupnih gospodarskih konceptov, pri načrtovanju proizvodnje, pri smotrnem

Volilne komisije so imele povsod polne roke dela. Verjetno ga ni manjkalo tudi na tem našem volišču.

razdeljevanju skladov za pospeševanje družbenega in osebnega standarda vseh občanov.

In tretje: občinska ljudska skupščina bo morala z vso odgovornostjo oblikovati ter izpopolnjevati investicijske programe tistih gospodarskih organizacij, od katerih je v precejšnji meri odvisna rast narodnega dohodka, bogatitev tržišča in moč osebne potrebnosti.

Z izvolitvijo predsednika občinske skupščine — inž. Slavka Jakofčiča — in podpredsednika — dipl. ekonomista Eda Klanška — ki sta prevzela predsedniški mesti, je občinska skupščina prešla na skupno

sejo z dnevnim redom volitev kandidatov za okrajno skupščino, Mestni svet Ljubljane in poslancev za Republiško in Zvezno ljudsko skupščino.

Našo komuno bodo predstavljali v okrajni skupščini trije odborniki za dobo dveh in štirje odborniki za dobo štirih let; v mestnem svetu pa pet odbornikov za dobo dveh let in pet odbornikov za dobo štirih let.

Naposled so se odborniki z glasovanjem odločili za poslance v republiški splošni zbor in zbor delovnih skupnosti ter za poslance v najvišji samoupravni organ naše skupnosti — v Zvezno ljudsko skupščino.

SREČANJA IN MNENJA

MEDSEBOJNA ODVISNOST

RAZGOVOR Z NOVOIZVOLJENIM PREDSEDNIKOM OBČINSKE SKUPŠČINE
inž. SLAVKOM JAKOFCIČEM

Bržkone je malo takšnih, ki se s 25. leti odločijo ter se lotijo študija. Najpoprej na srednji tehnični šoli, potem na fakulteti. Malo pa je tudi takšnih, ki opravijo vse šolske obveznosti v določenem roku ter diplomirajo na eni naših najzahtevnejših fakultet — na Elektrotehniški fakulteti — in to z odličnim uspehom.

Domnevo potrjuje univerzitetna statistika ter številna vsakdanja srečanja s študenti ter z njihovimi navadami. Domnevi navkljub pa je bilo srečanje z novoizvoljenim predsednikom našega občinskega ljudskega odbora, s 37-letnim inženirjem elektrotehnike, SLAVKOM JAKOFCIČEM.

Sin kmečkih staršev, doma iz Metlike, rojen 1925. leta, 16 let star je odšel v partizane. Bilo je to leta 1942. Po osvoboditvi se je pridružil vrstam aktivnih družbeno-političnih delavcev: najprej pri takratnem okrajnem ljudskem odboru Črnomelj, potem pri CK Ljudske mladine Slovenije, CK Zveze komunistov in naposled pri občinskem ljudskem odboru Rudnik, z združitvijo Vič-Rudnik. V tem času je študiral in — doštudiral.

Skopi podatki so vendarle toliko zgovorni, da nam vsaj v grobih značajnih potezah predstavijo sogovornika. Razgovor z njim je vseboval eno samo vprašanje:

Naloge novoizvoljene občinske skupščine?
Inž. Slavko Jakofčič odgovarja:

„Pri bodočem delu novoizvoljene občinske skupščine sta dve bistveni nalogi: ustvarjanje dohodka in potrošnja! Obe nalogi sta v medsebojni odvisnosti. Več bomo ustvarili, več bomo lahko potrošili, investirali v nadaljnji razvoj gospodarskega in družbenega življenja komune, lažje bomo oblikovali družbeni in pa osebni standard občanov.“

Skrb odbornikov potemtakem velja nadaljnji industrializaciji naše komune, ki je med ljubljanskimi občinami v dokaj nezavidljivem položaju. Rekonstrukcije, modernizacija podjetij, predvsem pa — novogradnje, so imperativi, ki jih bomo morali upoštevati. Generalni urbanistični načrt določa nove meje industrij-

skega ozemlja med mestom, Brezovico in Kozarjem. „Utensilija“ že gradi svoj obrat ob ljubljanskih opekarnah, tam pa je še dovolj prostora za kateregakoli zainteresiranega graditelja. Z novo cesto Vič—Siška, z novo obvoznico železnice, predvsem pa z novo železniško postajo, bo ta predel naše občine osnova za privlačno industrijsko središče z dovolj močnim zaledjem delovne sile.

Ob skrbi za industrijo, ki daje precejšen delež narodnemu dohodku, velja dober del skrbnosti nadaljnjemu razvoju obrti, ki zlasti na velikolaskem predelu predstavlja več milijardo letno bruto realizacijo. Z obrtništvom pa seveda ne bomo smeli zanemariti turizem kot rekreacijsko izletništvo za Ljubljano.

Tu pa je še kmetijstvo! Nemara smo bili vse doslej prepočasni pri uveljavljanju sodobne kmetijske proizvodnje. Manj natezanja okoli milijard, ki jih ni, in več intenzivnejšega dela in četudi na manjših kompleksih zemlje, vsekakor s perspektivo ustvaritve močnih poljedelskih kompleksov in živinorejskih središč.“

Za tem ilustrativnim uvodom o možnostih nadaljnjega povečevanja narodnega dohodka, sogovornik obrača list:

„Ustvarjena sredstva so namenjena potrošnji. Doslej smo se oddolžili potrebam zdravstvene službe, saj bo z izgradnjo zdravstvenega doma na Rudniku problem zdravstvenega omrežja v naši občini zadovoljivo rešen za nekaj let. Ljudski odbor pa čaka odgovorna naloga pri nadaljnjem izpopolnjevanju šolskega omrežja, tako v mestnem predelu — Bičevju, kot na podeželju. Na kraju je tu še komunalna dejavnost: ne le vzdrževanje komunalnih objektov, pač pa obnavljanje in novogradnje, asfaltiranje cest in podobno, je košček našega programa.“

Razumljivo, sredstva za potrošnjo so odvisna od ustvarjenih sredstev. Zategadelj je temeljna naloga nove občinske skupščine, da z enako mero prizadevnosti obravnava v svoji mandatni dobi proizvodnjo ter potrošnjo, da obe živi dejavnosti med seboj vsklajuje, da jih približuje zadovoljivi stopnji življenjskega standarda.

Dušan Kralj

Odborniki nove občinske skupščine

Občinski zbor

Vera Abram, Breda Fojkar, Jernej Strle, Janez Zagar, Jaka Avšič, Peter Petrovič, Zdravko Gosak, Štefan Urbanc, Emil Dolčič, Grozdana Kozak, inž. Vera Novak-Marenčič, inž. Marko Škerl, Leon Premru, Viktor Čeč, Cveta Pavlovič, Tatjana Lokovšek, Niko Belopavlovič, Sergej Vošnjak, Edo Klanšek, Anton Oblak, Marija Plemelj, Franc Tomšič, Jože Dolžan, Alojzij Ankon, Anton Somrak, Jože Jamnik, Lovro Logar, Alojz Bukovec, inž. Mimi Gruden, Karel Pfunder, Jože Modic, Franc Kocjan, Franc Šebenik, Edvard Velkavrh, Alojz Kušar, Franc Malovrh, Pavle Zdešar, Štefan Vrhovec, Franc Nagode in Tomaž Trobec.

Za predsednika občinske skupščine so odborniki obeh zborov na svojem prvem zasedanju, dne 3. junija 1963, soglasno izvolili inž. Slavka Jakofčiča, dosedanjega sekretarja občinskega komiteja ZKS.

Zbor delovnih skupnosti

SKUPINA GOSPODARSTVA:

inž. Janez Baričević, Mira Jurečič, Marija Jagodic, Janez Brezovec, Ciril Marinc, inž. Ivan Golc, Angela Boh, Vlado Svetek, Ivo Matković, Vinko Turk, Adolf Šmid, Jože Lavrenčič, Ivan Šemljak, Simon Primožič, Dušan Dobrovoljc, Pavle Dolinar, Jože Resnik,

Marijan Vračko, Srečko Božnar, Stane Kenig, Jože Jereb, Srečko Žerjav, Anton Perko, Anton Podržaj in Milivoj Markovič.

SKUPINA PROSVETE IN KULTURE:

Danica Hočevar, inž. Štefan Hočevar, univ. prof. dr. inž. France Avčin, inž. Anton Pečnikar, inž. Avgust Belič, Stana Kočevar, inž. Marjana Kobe in pa Jože Oblak.

SKUPINA ZDRAVSTVA IN SOCIALNEGA VARSTVA:

dr. Mira Fakin in Vera Merhar-Kristan.

PODSKUPINA KMETIJSTVA:

Danilo Korbar, inž. Tomo Butenko, Franc Zakrajšek, Marijan Virant.

ORGANIZACIJSKO-POLITIČNA SKUPINA:

inž. Slavko Jakofčič.

Odborniki v Mestnem svetu

Janez Zagar, Dušan Dobrovoljc, Tatjana Lokovšek, inž. Ivan Golc, Sergej Vošnjak, Janez Brezovec, Grozdana Kozak, inž. Vera Novak-Marenčič, prof. Leon Premru in inž. Slavko Jakofčič.

V okrajni skupščini nas bodo zastopali:

Danica Hočevar, Anton Pečnik, inž. Marko Škerl, inž. Štefan Hočevar, Stane Kenig, Edo Klanšek, inž. Mimi Gruden.

PRESEDNIKA OBČINSKEGA ZBORA IN ZBORA DELOVNIH SKUPNOSTI — OBČINSKE SKUPŠČINE:

Tatjana Lokovšek
Jože Oblak

Predvolilni zborovanji na Igu in Škofljici

Med vrsto predvolilnih akcij, ki so se zvrstile v naši občini, sta bili tudi dve večji zborovanji na Igu in Škofljici.

Zborovanje na Igu, ki sta se ga udeležila tudi poslanska kandidata za republiško skupščino dr. Jože Beniger in inž. Slavko Korbar, je pokazalo, da se ljudje živo zanimajo za svoje vsakdanje probleme. Mednje sodijo še posebej socialni problemi zasebnih kmetovalcev po arondaciji, davčni politiki občine, urbanistični ureditvi, ki predvideva izgradnjo večjega potrošniškega centra, novo šolo pa tudi več stanovanjskih hiš.

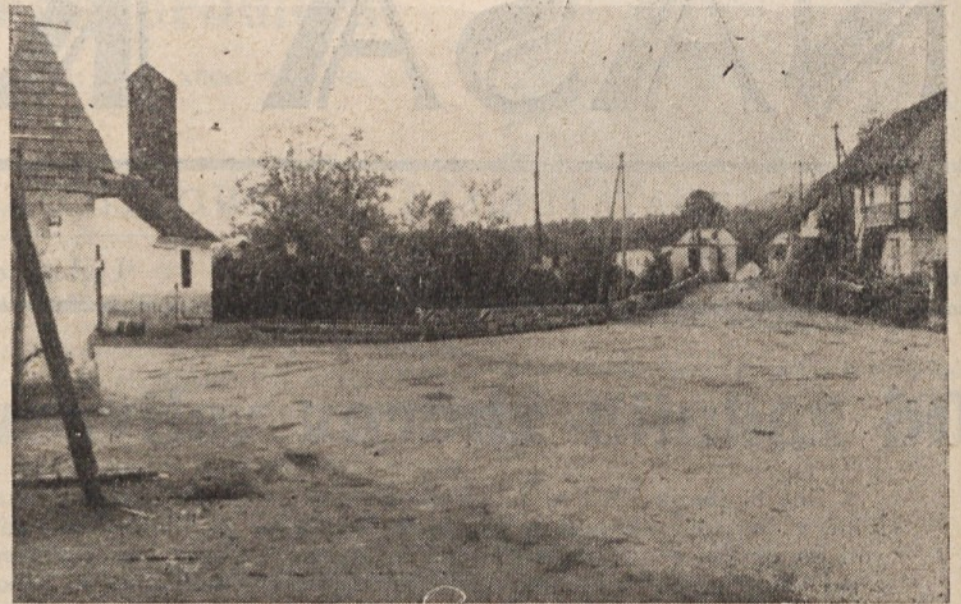
Oba poslanska kandidata sta se dalj časa zadržala ob vseh teh problemih, na katere sta tudi odgovarjala vaščanom. Dr. Beniger je opozoril in pojasnil zdravstveno zavarovanje

kmetovalcev, inž. Korbar pa razvoj kmetijstva na iškem področju itd.

Okrog 150 domačinov, ki so prisostvovali zborovanju so vse več kot priče nezadržanemu razmažu njihovega življenja. Načrtov, obetov, zamisli in pričakovanj je vedno dovolj. Teh pa prav gotovo ne manjka tudi med Ižanci.

In če povemo ob koncu še to, da so sklenili razpisati več nagrad za najlepše urejene zgradbe in urediti Ig do nedeljskih volitev, so pobude tudi ob barju našle svoje pravo razumevanje.

V Škofljici so zborovalci pretresli predvsem nekatera vprašanja okrog kmetijstva in gozdarstva, urejenih klubskih in družbenih prostorih za redno sestajanje pa tudi o večjih možnostih za razvoj lesne industrije.

Na Igu bodo prihodnje nedelje s številnimi prireditvami prikazali uspehe zadnjih let. Dopoldne bodo v svečanem mimohodu poleg šolske mladine sodelovali tudi predstavniki vseh domačih podjetij, popoldne pa bo razvitje pionirskega prapora. Ob tej priložnosti pa bodo ustanovili tudi turistično društvo.

Razgovori s poslanskimi kandidati

Občinski zbor SZDL in občinski sindikalni svet sta v razdobju aktivne predvolilne dejavnosti priredila več razgovorov s poslanskimi kandidati v republiško in zvezno skupščino.

Najprej je ob razpravi dosedanjih gospodarskih in družbenih dosežkov v občini, zbral na razgovor kandidate za republiško skupščino, občinski odbor SZDL, osrednji sindikalni svet pa je po seminarju o izdelavi statutov delovnih organizacij, organiziral še razgovor o urejenih notranjih odnosih v podjetjih in v organizaciji delovnih

oziroma ekonomskih enot, ki se ga je udeležil tudi kandidat za poslanca v gospodarski zbor zvezne skupščine Milan Vidmar. Dolfka Boštjančičeva, ki kandidira v zvezni socialno-zdravstveni zbor, pa je okrog teh vprašanj v okviru občine sodelovala na razgovoru občinskega odbora SZDL.

Razpravi o osnutku občinskega statuta ob predlogih in mnenjih občanov je prisostvoval tudi kandidat organizacijsko-političnega zbora zvezne skupščine, Janez Zemljarič.

GOSPODARSKE ORGANIZACIJE V RAZDOBJU JANUAR — APRIL

Obračun štirih mesecev

Natančnejša primerjava med posameznimi mesečnimi proizvodnimi uspehi govori v prid stalnega porasta proizvodnje v industrijskih podjetjih naše komune in četudi nas v obratno prepušča dejstvo, da sta le tovarna „Ilirija“ in „Tovarna vijakov“ dosegli ob sedanjem obračunu matematično tretjino letnega plana. Poudariti namreč moramo izrazito sezonsko obeležje nekaterih industrijskih podjetij pri nos, ki šele zdaj s potencirano proizvodnjo dosegajo zamujeno.

Tako „Ljubljanske opekarne“, ki so v mesecu marcu dosegle le 3,2 odstotka letnega plana, v aprilu pa so začele presežati 7,61 „Tobačna tovarna“ sicer kaže znižano realizacijo za 228 milijonov, kar je „medvedja usluga“ pomanjkljive preskrbe s surovino v znatni meri pa tudi zmanjšana potrošnja tobačnih izdelkov v Jugoslaviji in sicer za polnih 20 odstotkov. Z dovršeno rekonstrukcijo, predvsem pa s poslovnim sodelovanjem „Tobačne tovarne Ljubljana“ s tovarnami v Nišu in v Sarajevu, bo delovni kolektiv lahko nadoknadil zamujeno ter realiziral svojo letno obveznost. Podoben položaj je v „Lesnem kombinatu“, ki je zavoljo hude in dolge zime ter pomanjkanja hlodovine nekoliko zaostal za svojimi mesečnimi plani, trenutno tempo proizvodnje pa kaže, da bo ob polletju dohitel zamujeno.

Ob nedoseganju tretjine plana pa je 9 naših industrijskih podjetij presežlo lanko-

letne proizvodne uspehe v tem času. „Tovarna vijakov“ za 48 odstotkov, „Žičnica“ za 29, „Ilirija“ za 15, „Kovinska industrija Ig“ za 21 ter so le „Elektroprenos“, „Lesni kombinat“ in „Tobačna tovarna“ za povprečnih 4 odstotka izpod lankoletne realizacije v prvih štirih mesecih.

V trgovinskem poslovanju je zanimivo, da sta „promet na debelo“ in „promet na drobno“ v različnem porastu: prvi je dosegel 44 odstotkov letnega plana, drugi pa le 28 odstotkov (primer: Mercator!), vendar pa promet na drobno narašča iz meseca v mesec za nekoliko odstotkov.

Znatni uspeh v primerjavi z lanskim ustvarjenim planom v prvih štirih mesecih in četudi letošnji v treh mesecih doseženi plan ni zadovoljivo dosežen, beležijo obrtna podjetja. V povprečju je realizacija višja za 13,5 odstotka, pri čemer sta dosegli najvišjo realizacijo čevljarški podjetji „Mivka“ in „Rožnik“, prvo 45,4 in drugo 58,6 ter „Tekstilka“ 37,4 odstotka več v letošnjem obdobju glede na uspeh v lanskim prvih štirih mesecih.

Številke potemtakem opravičujejo zaupanje v nadaljnje približevanje planom v posameznih gospodarskih organizacijah, hkrati pa ob primerjavi z lankoletnimi uspehi govore v korist povečevanja narodnega dohodka, ki ga ustvarjajo v naši komuni industrija, trgovina in obrt.

Statuti delovnih organizacij v ospredju

Občinski sindikalni svet in Delavska univerza sta priredila v polhograjskem turističnem domu seminar za člane komisij, ki sodelujejo pri sestavljanju statutov delovnih organizacij. Udeležba, še bolj pa razprava, sta dala močan poudarek izdelavi temeljnih zakonskih predpisov in akta, ki ga ta predstavlja v vsaki gospodarski orga-

nizaciji, njen statut. Udeležencem pa so predavali: Ivo Gorjup, predsednik osrednjega občinskega sindikalnega sveta in upravnik Delavske univerze Darko Perovšek in prof. Lenardič.

O izdelavi in delu okrog statutov naših delovnih organizacij, bomo pa seznanili bralce v prihodnji številki našega lista.

PREDSTAVLJAMO VAM

poslanske kandidate v skupščino SR Slovenije

Republiški zbor:

Dr. JOŽE BENIGER

SEKRETAR SVETA ZA ZDRAVSTVO
SR SLOVENIJE

Na vprašanje, ki smo ga zastavili kandidatom tega republiškega zbora o najprimernejših oblikah obveščanja in vključevanja občanov v delo komunalne samouprave, nam je dr. Jože Beniger med drugim odgovoril:

Poleg že ustaljenih oblik, smatram, da bi bilo prav, če bi uvedli še anketiranje, zlasti kadar želimo mnenje volivcev in takrat, kadar hočemo zbrati iz množice problemov, vse tiste najvažnejše.

Nadalje politični krožki po posameznih gospodarsko-političnih dejavnostih. Te bi moral seveda redno obiskovati in se jih udeleževati tudi vsak odbornik občinskega ljudskega odbora in pa poslanec.

Poslanski kandidat republiškega zbora dr. Jože Beniger, kandidira v 66. volilni enoti, ki obsega področja tehle stanovanjskih skupnosti: „Milan Česnik“, „Malči Belič“ ter Rožne doline in Viča. V to volilno enoto pa sodijo še volilna območja občinskega zbora od 10—20.

Dr. MILICA BERGANT

DOCENT ZA PEDAGOŠKO SOCIOLOGIJO FILOZOFSKE FAKULTETE
V LJUBLJANI

Mislím, da v večjih mestnih središčih, kjer izhaja vse polno časopisov, med njimi tudi nekaj lokalnih ali komunalnih, ter je

močno razširjena mreža televizije in radia, ni toliko pereč problem obveščanja občanov. Drugače je seveda z obveščanjem občanov izven takih središč, kjer je potrebno iskati še druge oblike, bolj neposrednega obveščanja ljudi, ter morajo zbori volivcev, razna predavanja in tako dalje odigrati tudi na tem področju odločilnejšo vlogo.

Težji problem je vključevanje občanov za aktivno sodelovanje pri komunalnem samoupravljanju. Zbori volivcev in javne tribune so nedvomno priložnosti, ko lahko občani povedo svoje mnenje, pripombe, predloge, kritiko in predloge, in tako aktivno posežejo v upravljanje komune. Res pa je, da so te oblike sodelovanja v upravi domne lahko zelo formalnega značaja, če komunalna vodstva teh pripomb ne obravnavajo resno, ter jih dovolj ne upoštevajo. Poleg tega bi morali iskati še druge, bolj neposredno delujoče in bolj stalne možnosti za samoupravljanje občanov v svoji komuni. Morda v obliki občasno delujočih komisij, ki bi ob posameznih perečih problemih sodelovale z organi komunalne uprave.

Dr. Bergantova kandidira v 67. volilni enoti. Le-ta obsega stanovanjske skupnosti: „Milan Česnik“, „Malči Belič“, Rožno dolino in Vič ter volilna območja občinskega zbora od 10—20.

MITJA STUPAN

POLITICNI DELAVEC PRI CENTRALNEM KOMITEJU ZVEZE
MLADINE SLOVENIJE

Ze samo vprašanje je delno odgovor na to. Ne bi smelo iti namreč samo za obveščanje, še zlasti ne za obveščanje od zgoraj ali le za obveščanje o že sprejetih sklepih. Vprašanje obveščanja je v sistemu socialistične demokracije tesno povezano z vsakodnevnim delom občanov na vseh področjih, bodisi na delovnem mestu, v organih samoupravljanja v njihovi delovni organizaciji, v političnih organizacijah, v delovni organizaciji ali v krajevni skupnosti, v oblikah krajevne samouprave itd. Ob konstruktivnem delu vsakega posameznika v vseh teh organih in organizacijah se ustvarja močna povezanost med delovnimi ljudmi, razvija se koristna izmenjava mnenj in izkušenj, preko povezanosti samoupravnih organov po delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih s samoupravnimi telesi komune se ustvarja zavest o enotnih interesih vseh delovnih ljudi. Zato smatram prav vključevanje čim večjega števila občanov v aktivno delo kot najboljšo obliko obveščanja. Obveščanja in aktivnega vključevanja v delo komunalne samouprave ne moremo ločiti: eno je tesno povezano z drugim, brez obveščanja ni aktivnega vključevanja, brez aktivnega vključevanja v delo pa ne bomo nikoli dosegli obveščnosti občanov.

Vse dosedanje oblike obveščanja in vključevanja so se izkazale kot koristne, če so bile dobro pripravljene in ob pravem času, ko je

nek problem aktualen. Opažamo pa, da je še vedno mnogo občanov, ki vidijo le ozek krog problemov okoli sebe, pri tem pa ne razumejo dovolj politike in problemov občine in širše skupnosti. Dokončna rešitev vprašanja obveščnosti je le v izpopolnitvi samoupravljanja, zato moramo tej nalogi posvetiti vse sile, ob tem pa se posluževati vseh sredstev — od tiska do sestankov, javnih tribun itd. Na žalost tega vprašanja ne moremo rešiti le z uvedbo neke nove oblike obveščanja ali novega glasila, temveč le z izpolnjevanjem sistema družbenega samoupravljanja, ki že sam po sebi predstavlja dvoje — aktivno delo in obveščnost.

Mitja Stupan kandidira v 68. volilni enoti za področja stanovanjskih skupnosti Brda in Vrhovcev ter krajevnih skupnosti Brezovice, Notranjih gor, Vnanjih gor, Kozarij, Dobrove, Horjula, Polhovega Gradca in Črnega vrha. Sem pa seveda sodijo še volilna območja občinskega zbora od 21—23 in od 34—40.

Inž. SLAVKO KORBAR

PREDSEDNIK OBCINSKEGA ODBORA SZDL LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK

Vprašanje je po mojem mnenju ozko povezano s samoupravnim sistemom v komuni ter predstavlja eno od bistvenih samoupravnih pravic naših občanov. Občinska skupščina in ostala predstavniška telesa bodo morala vsakakor bolj temeljito obveščati občane o vseh pomembnih gospodarskih in družbeno-političnih ukrepih s kateregakoli področja v življenju komune. S tem bomo dosegli aktivnejše sodelovanje občanov pri realizaciji raznih nalog in preko raznih oblik stikov z občani, prispevali k nadaljnjemu sproščanju njihove samostojnosti in ustvarjalnih pobud.

Oblik obveščanja je seveda več. Mednje vključujemo poleg že ustaljenih oblik obveščanja preko javnih in lokalnih informativnih sredstev kot je tisk, radio, televizija in film, še oblike takozvanega družbenega obveščanja kot so zbori volivcev in zbori občanov ter še drugi sestanki in razgovori z različnimi samoupravnimi organi in organizacijami, v katerih sodelujejo občani in preko katerih prispevajo k informiranju in vodenju občinske politike. Sem spadajo tudi javne tribune, ki se sklicujejo po določenih temi. Na teh tribunah odgovorni toraviši, ki so najbolj kvalificirani na ustreznem področju, na katerem delajo, odgovarjajo na vprašanja občanov, pojasnjujejo pojave, njihove vzroke in posledice, do katerih prihaja v našem družbenem življenju.

Tudi v naši občini smo pričeli s sklicevanjem takšnih tribun, tako na področju komunalne in urbanistične politike, kot v šolstvu,

zdravstvu, kulturi, otroštem in socialnem varstvu itd. Zal so bile te tribune vse preveč zaprte, namenjene le ožjemu bolj ali manj

profesionalnemu kadru s teh področij, mnogo premalo pa so bile javne, namenjene vsem tistim občanom, ki jih določena problematika resnično zanima.

Brez dvoma gre pri tem tudi za bogato delovno področje Socialistične zveze, organizacije, ki ima glede na svoje pomembno družbeno mesto v naši skupnosti vse bolj že sama po sebi značaj najširše in najbolj množične tribune delovnih ljudi.

Mislím, da je eno od bistvenih zahtev in osnov našega družbenega upravljanja, da je naš občan in proizvajalec prek vrste raznih oblik vse bolj obveščen o vsem pomembnem v družbenem življenju komune. S tem najlaže in najbolj kvalificirano preko istih organov odloča, ali pripomore k pravilnemu odločanju na drugih samoupravnih nivojih, postaja pa zares vse bolj odgovoren upravljalca v nadaljnjem razvoju svoje komune, svoje delovne organizacije in krajevnih skupnosti.

Kandidatura obsega področje 69. volilne enote in sicer krajevnih skupnosti Velike Lašče, Rob, Turjak, Ig, Go'lo, Tomišelj, Skofljica, Lavrica, Zelimlje, Preserje in Rakitna. V to enoto spadajo še volilna območja občinskega zbora od 24 do 33.

Gospodarski zbor:

ZORA ŠOBA

VODJA BIROJA ZA ORGANIZACIJO
IN EKONOMSKE ANALIZE
TOBACNE TOVARNE V LJUBLJANI

„Kaj menite o razvoju obrti in o izboljšanju storitvenih uslug na našem področju?“

O nujnosti izboljšanja storitvenih uslug, o pospeševanju razvoja obrti je bilo v zadnjem času že toliko povedanega, da bi težko dodala še kaj. Če pa vemo, da je obrt s svojo proizvodnjo in zaposlovanjem prebivalstva v gospodarstvu naše občine na tretjem mestu, da je delež narodnega dohodka iz obrti v celotnem narodnem dohodku občine 17,4%, medtem, ko se v ostalih občinah mesta Ljubljane giblje od 9 do 13% in da po drugi strani odpade eden obrtnik na preko 100 prebivalcev, moramo ugotoviti, da vprašanja obrti ne gre zapostavljati. Če dodamo še to, da je večina družbene obrti proizvodnega značaja in v zasebni obrti od 531 obrtnih enot le 171 z uslužnostnim karakterjem, nam bo naraščajoče povpraševanje ravno po uslugah tem razumljivejše. Struktura storitvenih uslug, ki jih pa potrebujemo potrošniki, se izpreminja. Vedno več je gospodinjstev, opremljenih z različnimi stroji, vedno več je motorizacije, kapacitete takih obrtnih uslug pa manjše. V upadanju je predvsem število zasebnih obrtnikov, zato bo muno okrepiti družbeni sektor. Potrebno pa bo poleg tega krepiti tisto zasebno obrt, ki se

ukvarja z uslužnostno dejavnostjo. Take so tudi določbe občinskega družbenega plana.

Obrtna podjetja družbenega sektorja pa nameravajo letos investirati dokajšnja sredstva za gradnjo in opremo, kar jim bo omogočilo povečati bruto proizvod in storilnost dela. Tudi zasebni sektor obrti bi moral investirati v izboljšanje opreme, česar doslej ni bilo, ker zato ni bil dovolj zainteresiran. Menim, da naj bi davčne olajšave, ki bodo sicer prizadele dohodek naše občine, stimulatивно delovale ravno v smeri vlaganj v boljšo tehnično opremljenost, večja količina opravljenih storitev bi lahko izpad v dohodku nadoknadila, obenem pa omogočila njihovo pocenitev.

„Kako ocenjujete dosedanje priprave ob sprejemanju statutov delovnih organizacij?“

Najbrž ne bi preveč grešila, če bi dejala, da so priprave res še samo priprave in da je še majhno število tistih delovnih organizacij, kjer bi bili osnutki statutov že tako izdelani, da bi jih lahko potrdili organi samoupravljanja, ali oni, kjer bi jih celo že sprejeli. Saj tudi ni majhna stvar, zgraditi notranjo zakonodajo, kot odraz nivoja, ki ga je posamezni kolektiv že dosegel v svojem razvoju in katere dosledno izpolnjevanje bi zagotavljalo nadaljnji razvoj demokratičnih proizvodnih odnosov.

Priprave za statute delovnih organizacij zahtevajo združeno delo neposrednih proizvajalcev in strokovnih kadrov, če hočemo, da bodo ti zaključki smernic, stališč in odločitev, zbranih in izkristaliziranih skozi aktivizacijo in afirmacijo celotnega delovnega kolektiva. Zato menim, da je pot, ki so jo ubrali v mnogih delovnih organizacijah, da so namreč razdelili vsebino statuta na posamezna, smiselno zaokrožena poglavja in za ta pripravili teze — tudi v obliki vprašanj — zelo primerna in daje ljudem več volje za konstruktivno sodelovanje, kot v primeru, da je v razpravi vedel obsežen material hkrati. Tako tudi priprave in izdelava statuta ne dobiva prizvoka neke množične akcije, saj ga ne delamo enkrat za vselej, odklonjena pa je tudi stara napaka, nevarnost formalizma ob sprejemanju statutov. Temeljitejša razprava v kolektivih zahteva pogosto tudi razlage in pojasnjevanja, ponekod več, ponekod manj, kakršen je pač sestav kolektiva, in ga tako tudi družbeno in ekonomsko izobražuje.

Razumljivo je, da so priprave odprle vrsto vprašanj, pokazale so slabosti, dale pa tudi že dokaj dobrih rešitev notranje organizacije dela in upravljanja ter medsebojnih odnosov v kolektivu, kot v širši družbeni skupnosti. Pomoč, ki jo na tem področju nudi občinski sindikalni svet je podjetjem dobrodošla, posebno takrat, ko je dovolj konkretna, da namreč omogoča živ stik in izmenjavo izkušenj med posameznimi delovnimi organizacijami.

39. volilna enota, v kateri kandidira Zora Šoba, obsega vse gospodarske organizacije na področju stanovanjskih skupnosti Barja, Trnovega, Kolezije, krajevne skupnosti: Velike Lašče, Rob, Turjak, Ig, Golo, Tomišelj, Skofljica, Lavrica, Želimlje ter Preserje in Rakitna.

Inž. MILOŠ KOBE

VODJA ODSEKA ZA VISOKOFREKVENČNO TERMIKO INSTITUTA ZA ELEKTRONIKO V LJUBLJANI

Spričo nenehne naraščanja znanstveno-raziskovalnih zavodov in seveda njihovega neposrednega vraščanja v tesnejših stikih z industrijo, ki smo jo vse do zdaj domala več kot pogrešali, je inž. Miloš Kobe, poslanski kandidat gospodarskega zbora skupščine SR Slovenije v 40. volilni enoti za področja gospodarskih organizacij stanovanjskih skupnosti „Milan Česnik“, „Malči Beličeve“, Rožne doline, Viča, Brda, Vrhovcev ter krajevnih skupnosti Brezovice, Horjula, Notranjih in Vnanjih gor, Kozarij, Dobrove, Polhovega Gradca in Črnega vrha, odgovoril na vprašanje, kaj meni o potrebi tesnejše povezave naših znanstveno-raziskovalnih zavodov z industrijo tole:

Drži, da je povezava med raziskovalnimi zavodi in industrijo še nezadostna. Deloma je to še posledica preteklega proračunskega financiranja zavodov, od katerih so se mnogi

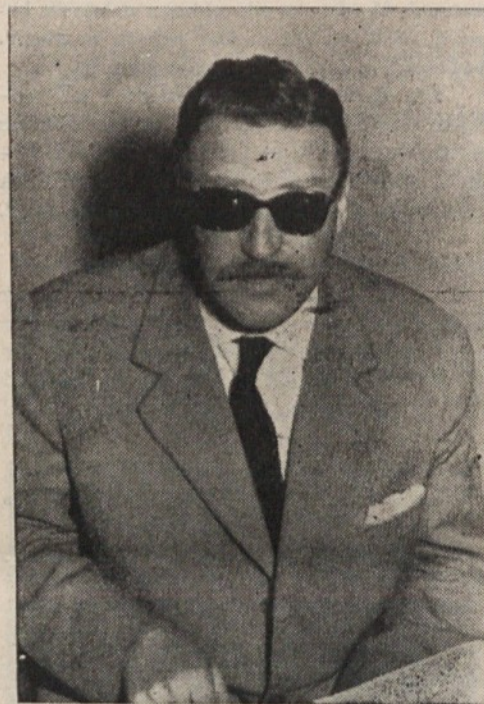

zelo močno angažirana ne le na svojem delovnem mestu, ampak tudi v raznih političnih organizacijah, strokovnih društvih in ne nazadnje tudi na plačanem delu izven delovnega časa. Verjetno bi bilo največ možnosti za vključitev tehniške inteligence v kulturno-prosvetno življenje prav preko raznih političnih in strokovnih organizacij. Pomisliti pa moramo tudi na to, da so pogoji za vključevanje popolnoma drugačni na deželi kot pa v mestu. Veliko lažje se bo vključil v kulturno-prosvetno delo tehniški inteligent na deželi kot v mestu, kjer je inteligenca raznih strok prej bolj osredotočena. Tako vidimo tudi pri delu strokovnih društev. Večina strokovnih društev veliko boljše deluje izven večjih mest kot v samih mestih.

Ob sedanjih volitvah vidimo, da je veliko kandidatov iz vrst tehniške inteligence. Tudi v tem vidim možnost za čim večje vključevanje tehniške inteligence v kulturno-prosvetno delo v občini.

FRANCE ŠTIGLIC

SVOBODNI FILMSKI REZISER

„Ali film, radio in televizija zadoščajo vsem potrebam po kulturnem doživljanju in kakšna so predvidevanja za prihodnost?“

Tehnični izumi, ki jih porodi ustvarjalnost človeškega duha, često prerastejo okvire prve zanimivosti in praktične uporabnosti. Tako so se tudi radio, televizija in film v razmeroma kratkem času zaradi svojih komunikativnih in izraznih sposobnosti razvili v kulturne dejavnosti izrednega pomena za človeka in za družbo, v kateri živi.

Danes si je pri nas že težko predstavljati hišo brez radijskega sprejemnika. Prav kmalu bo tako tudi s televizijo. Število kinematografov narašča, govorimo o milijonih poslušalcev in gledalcev. Sedemletni družbeni plan bo nedvomno radio, televizija in film močnejše opredelil predvsem glede njihove materialne osnove in jim zagotovil razvoj v skladu z njihovo pomembnostjo in družbenim interesom. Moč vsake kulturne dejavnosti pa ni samo v kvantiteti, marveč tudi in predvsem v kvaliteti njenega programa. Zato morata ustvarjalnost in odgovornost delavcev pri radiu, televiziji in filmu stremeti k rezultatom, ki bodo po svoji kulturni vrednosti izraz težnj današnjega človeka, ki bodo oblikovali njegovo socialno zavest in se kontinuirano vraščali v celovitost našega kulturnega in družbenega življenja.

Ko ugotovljamo, da danes radio, televizija in film še ne zadoščajo vsem potrebam po kulturnem doživljanju, tistem seveda, ki ga lahko nudijo, si premika tega položaja ni mogoče zamisliti brez močnega družbenega interesa zanje ter učinkovitega samoupravljanja, ki bo imelo zavesten kulturni in družbeno-pomemben program.

Kandidata za prosvetno-kulturni zbor skupščine SR Slovenije, inž. Ferdo Gorjanc in France Stiglic, kandidirata v 39. in 40. volilni enoti, ki obsegata

nato znašli brez pravega programa in brez zagotovitve tržišča za svojo raziskovalno dejavnost. Na drugi strani pa je to tudi posledica nezadostne razvitosti naše proizvodnje v smislu večjega izkoriščanja sodobnih tehnoloških metod. Tu je treba še veliko storiti predvsem s široko strokovno-tehnično propagando, posredovanjem aplikativnih dosežkov, kadrovske pomočjo itd. V zadnjem času so bili že storjeni vidni koraki v tej smeri. Tako bo Sklad Borisa Kidriča v pretežni meri financiral kompleksne raziskovalne projekte, ki bodo zastavljeni v tesni povezavi z industrijo in bodo imeli polno ekonomsko utemeljitev. Nedavno ustanovljeno Združenje raziskovalnih organizacij pa bo skrbelo za intenzivnejše sodelovanje tudi med raziskovalnimi zavodi, ki je bilo prav tako pomanjkljivo. Lahko pa trdimo, da tako naša industrija kot naši raziskovalni zavodi vedno bolj čutijo neločljivost in komplementarnost svojih dejavnosti, saj si modernizacijo industrijske proizvodnje brez tesne povezave z raziskovalnim delom kar ne moremo predstavljati.

Prosvetno-kulturni zbor:

Inž. FERDO GORJANC

PROFESOR NA TEHNIŠKI SREDNJI ŠOLI ZA ELEKTROTEHNIŠKO STROKO

„Kakšne so možnosti za vključevanje tehniške inteligence v kulturno-prosvetno življenje občine?“

Smatram, da obstojajo možnosti vključitve tehniške inteligence v kulturno-prosvetno življenje v občini, pri čemer pa moramo pomisliti na to, da je v današnjem hitrem in nezadržnem tempu življenja tehniška inteligenca

isti področji kot pri stanovanjskih in krajevnih skupnostih za volitve v gospodarski in socialno-zdravstveni zbor.

Socialno-zdravstveni zbor:

Dr. RUŽA ŠEGEDIN

DOCENT MEDICINSKE FAKULTETE V LJUBLJANI

„Kakšno je vaše mnenje o razvoju zdravstvene službe z ozirom na specifičnost našega področja (kmečko prebivalstvo)?“

Zdravstveno varstvo občanov, ki obsega preventivno in kurativno dejavnost v celoti, je v skladu z zakonskimi predpisi s področja zdravstva in zdravstvenega zavarovanja, že prešlo v glavnem na občine. Za izvajanje zdravstvenega varstva mora komuna organizirati zdravstveno službo tako, da bo s svojimi kapacitetami zavodov sposobna opravljati naloge tega varstva.

Ker so skoro vsi občani že zdravstveno zavarovani, imajo zdravstveni zavodi, posebno pa zdravstveni domovi, kot nosilci izvajanja osnovnega zdravstvenega varstva v komuni zelo odgovorne naloge. Uspešno opravljanje teh nalog zahteva ogromna materialna sredstva, katerih obseg pa je in bo seveda odvisen od našega gospodarskega in družbenega razvoja. Glede rezultatov, ki jih dosega zdravstvena služba pri očuvanju zdravja ljudi ter pri preprečevanju in zdravljenju bolezni, se večkrat pripominja, da ne ustrezajo znatnim sredstvom, ki se v ta namen trošijo.

Te pripombe so deloma utemeljene. Zato je potrebno poiskati vzroke tem neskladnostim in jih odpravljati. Prav gotovo je, da je bilo mnogo težav in nejasnosti ob uvajanju družbenega samoupravljanja in novega sistema delitve dohodka v zdravstvenih zavodih, kakor tudi zaradi uvajanja novega sistema financiranja zdravstvenega zavarovanja, zaradi neurejenosti investicijske politike v zdravstvu itd. Težave in slabosti so se postopoma odpravljale, pri čemer so zdravstveni delavci v veliki večini zelo aktivno sodelovali.

Pomena in vloge zdravstvenega centra so še vse premalo zavedamo. Zaradi tega naši zdravstveni centri, posebno občinski, v glavnem še niso zaživeli in ne opravljajo nalog, ki jih imajo za uspešno izvajanje zdravstve-

nega varstva. Predvsem še niso urejena vprašanja materialnih sredstev in financiranja občinskih oz. medobčinskih zdravstvenih centrov. Občinske skupščine bodo morale v bodoče upoštevati pomen zdravstvenih centrov in tudi zagotoviti ustrezne materialne pogoje za njihov obstoj in delovanje.

V komunah, v katerih so kmetijski zavarovanci pretežni del prebivalstva, nastajajo občutne težave zaradi nerednega dotoka sredstev v sklade zdravstvenega zavarovanja. Zaradi tega skladi ne morejo plačevati zdravstvenih storitev. Ponekod se pri takem položaju

dogaja, da omejujejo predvsem tiste dejavnosti, ki spadajo v delovno področje dispanzer-ake službe, patronažne službe ter zaščite matere in otroka. Na drugi strani pa se v večji meri meri porabljajo sredstva, na primer: za zobozdravstvene storitve, kar je deloma razumljivo, ker trajajo ugodnosti, ki jih uživajo kmetijski zavarovanci iz zdravstvenega zavarovanja, šele kratak čas. Veliko sredstev gre tudi za nekatere kurativne zdravstvene storitve, po katerih so potrebe zelo narasle. Poleg drugih tudi ti pojavi terjajo koordinirano delo in sodelovanje med zdravstvenimi zavodi in zavodi zdravstvenega zavarovanja, večjo zainteresiranost samih zavarovancev v kakšne namene in kam gredo sredstva skladov zdravstvenega zavarovanja, ter smotrno zdravstveno politiko v komunah sploh.

„Razvoj socialno-varstvenih služb glede na zaposlovanje in razbremenjevanje žena-mater je ta čas prav gotovo v ospredju naše skrbi za delovne žene. Kaj menite o tem vprašanju?“

Med dejavnostmi, ki naj pomagajo našim družinam in ki naj razbremenijo zaposlene žene-matere pri opravljanju njihovega družinskega gospodinjstva, kot so obrati družbene prehrane, prehranska industrija, različne uslužnostne obrti, servisi in podobno, se mi zdi, da je najvažnejše ustanavljanje in razvijanje teh vzgojno-varstvenih ustanov za predšolske in šolske otroke. Te ustanove niso samo varstvenega značaja. Imajo tudi pomembno vzgojno nalogo, privajajo otroke na skupne igre in na delo ter jim nudijo zdravo prehrano. Razen tega naj bi te ustanove skrbele za stalno zdravstveno varstvo otrok, za pomoč pri po-aku, zlasti tam, kjer se te ustanove organizirajo ob šolah, skratka, te ustanove morajo skrbeti za zdravo rast in za vsestranski razvoj naših otrok. Na to je že leta 1961 opozorila Ljudska skupščina LRS z resolucijo o nalogah komun in stanovanjskih skupnosti pri otroškem varstvu in s ponovno razpravo o izvajanju teh nalog letos spomladi.

Vzgojno-varstvene ustanove niso le zelo uspešna oblika pomoči zaposlenim staršem, ampak so s svojo vsestransko skrbjo za otroka tudi ustanove, ki lahko uspešno rešujejo različne socialne, vzgojne in zdravstvene probleme, ki ogrožajo zdrav in normalen telesni in duševni razvoj otroka. Zato morajo te ustanove tesno sodelovati z vsemi službami in zavodi v občini, ki jim glede na svojo dejavnost in naloge lahko nudijo znatno pomoč. Pri tem mislim predvsem na šolstvo, zdravstveno in socialno službo komune, vzgojne posvetovalnice itd.

Take oblike otroškega varstva omogočajo zaposlenim materam, da nemoteno opravljajo svoje delo na delovnem mestu in dosega boljše delovni učinek ter da laže poskrbijo za svoje strokovno izobraževanje in usposabljanje. S tem bi bilo zaposlenim materam tudi omogočeno, da v večji meri sodelujejo v organih delavskega samoupravljanja kakor tudi na drugih področjih našega družbenega življenja. Danes imajo zaposlene ženske pretežno še zelo nizko stopnjo strokovne usposobljenosti, saj so ženske, ki so zaposlene v proizvodnji, večinoma ne kvalificirane ali priučene delavke. Zaradi nizke produktivnosti so tudi njihovi osebni dohodki sorazmerno majhni. Zato take zaposlene žene-matere, posebno pa matere samohranilke ne morejo plačevati sorazmerno visokih oskrbnin v vzgojno-varstvenih ustanovah.

Cep rav se ne more nobeni zaposleni materi omejevati možnost, da odda svojega otroka v ustanove, vendar menim, da se mora to omogočiti predvsem ekonomsko šibkejšim družinam, družinam z večjim številom otrok in materam samohranilkam. Dostikrat so otroci takih družin in socialno-zdravstvenih in vzgojnomentalnih razlogov najbolj potrebni otroškega varstva in vzgoje v teh ustanovah.

Cep rav je problem otroškega varstva najaktualnejši v industrijskih središčih in mestih, ne bi smeli tega problema zanemarjati na podeželju, zlasti ne na družbenih posestvih in v kmetijskih zadrugah, ki zaposlujejo veliko ženske delovne sile, pa tudi ne pri individualnih kmetijskih proizvodnjah.

JOŽE ŠILC

VODJA KADROVSKO-SOCIALNE SLUŽBE LESNO-PREDELOVALNE INDUSTRIJE V PODPECI

Območje, ki ga zavzema naša občina z ozirom na specifičnost kmečkega predela in del Ljubljane, nam je vsem poznano, da smo nekje pri zadnjih glede ustvarjanja narodnega dohodka. Jasno je, da bodo nekatere področne enote lažje gospodarsko bolj aktivne, to pa ni odvisno vse od faktorja subjektivnih sil, temveč od možnosti izkoriščanja naravnih dobrin, ki so neposredne. Višina dohodka, ki ga ustvarjamo nam odreja možnosti razpolaganja v vse smeri dejavnosti ravno tako za socialno-zdravstvene namene oziroma potrebe.

Razvoj zdravstvene službe je zelo napredoval v različnih smereh, ni pa dosegel povprečne višine v primerjavi z ostalimi občinami. Menim, da je velika pridobitev izgradnja zdravstvenega doma na Viču, da imamo

še nekatere zdravstvene zavode v občini in da se gradi zdravstveni dom na Rudniku, lahko rečem vrsto let. S tem potrjujemo dejstva, da so naše potrebe in želje večje kot pa lastne zmogljivosti, ali pa podcenjujemo stvari tam, kjer jih sicer ne bi smeli. Z dobro organizirano zdravstveno službo, se dá doseči tudi večji učinek dela in večji narodni dohodek. Specifičnost kmečkega predela, ki se močno odraža v sorazmerno nizki proizvodnji, ki se dosega predvsem na barjanskih in delno na hribovitih površinah. To nam da misliti, da je nujno, da pristopimo k naprednejši obdelavi zemlje, s tem ukrepom pa bo treba vzporedno usklajevati socialne potrebe, pri nekaterih starejših kmetovalcih, ki bodo odstopili zemljo v skupno obdelavo. V perspektivi se bo treba verjetno odreči gotovim potrebam in željam in zagotoviti v prvi vrsti vse tiste potrebe, ki prihajajo iz naslova nezmožnosti do dela, ne glede na vrsto dejavnosti ali je to delavec ali kmet. Naša ustava postavlja na eni strani dolžnosti, na drugi strani pa pravice. Človek in človekovo občutje osebne in družbene varnosti in zadovoljstva je nemogoče doseči, če ni delo pravilno upoštevano.

Zelo malo je bilo storjenega za razvoj zdravstvenih služb glede zaposlovanja žena in mater. Da znova ponovim glede na specifičnost razsežnosti kmečkega področja glede zaposlovanja in razbremenjevanja matere, službe ne bodo mogle rešiti zaposlovanja žena. To vprašanje bo treba reševati iz stališča novih proizvodnih procesov, z ustanavljanjem novih delovnih organizacij in industrijskih centrov.

Industrijski centri bi se morali načrtno razvijati, z načrtnim razvojem se dá doseči tudi v zdravstvenih in ostalih institucijah višino potreb, ki delovnim ženam ne glede v kateri panogi dejavnosti je zaposlena. Bistveno je, da je delovna žena oziroma zaposlena žena, gela v proizvodnji in da ji ne vhaajajo misli v kakšnem varstvu se nahajajo njeni otroci.

Ustanove za varstvo otrok bi morale biti v neposrednih centrih in seveda z večjimi kapacitetami.

Obe kandidaturi zajemata področji stanovanjskih in krajevnih skupnosti v 39. in 40. volilni enoti.

Organizacijsko-politični zbor:

BORUT BOHTE

FRANJO TURK

ASISTENT PRAVNE FAKULTETE V LJUBLJANI

SEF KABINETA SEKRETARJA CENTRALNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

„Kako ocenjujete delo krajevnih skupnosti, kakšno vlogo naj bi imele in kako naj bi se po Vašem mnenju tudi razvijale?“

Krajevne skupnosti se v novem ustavnem sistemu pojavljajo kot naslednice dosedanjih stanovanjskih skupnosti v mestih in krajevnih odborov v vaseh in predstavljajo enotno obliko neposredne demokracije in samoupravljanja občanov za zadovoljevanje njihovih skupnih potreb na določenem področju v okviru komune.

Kako pomembno vlogo imajo krajevne skupnosti v naši družbi, nam odkriva dejstvo, da o njih posebej govorita zvezna in republiška ustava, kar je tudi dokaz za njihovo dosedanjo afirmacijo. Vendar pa je bilo pri njihovem dosedanjem delovanju moč opaziti nekaj škodljivih pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti. Pri tem imam v mislih predvsem pojav večjih gradenj brez dogovorjanja prizadetih krajevnih organov ter nesocialistično poslovanje določenih servisnih ustanov. Potrebno pa je v bodočem razvoju tudi večje sodelovanje in pobuda neposredno zainteresiranih občanov, ki naj prispeva k splošnim naporom komune pri organiziranju razširjene materialno tehnične osnove za izboljševanje splošnega družbenega ter individualnega, materialnega in kulturnega standarda. Delež, ki ga imajo pri tem krajevne skupnosti, naj bi se odrazil predvsem v organiziranju in ustvarjanju družbenih potrošnih skladov na področju otroškega varstva, družbene prehrane, socialno-zdravstvenih uslug, različnih komunalnih služb in drugih storitvenih dejavnosti za zadovoljitev vsakodnevnih potreb občanov. Posebna skrb krajevnih skupnosti naj velja tudi napredku stanovanjskega gospodarstva in strokovni pomoči hišnim svetom in občanom pri upravljanju in vzdrževanju stanovanjskih hiš.

Seveda pa bo potrebno za izvrševanje teh pomembnih nalog in za krepitev krajevnih skupnosti zagotoviti primerno materialno osnovo oziroma zadostna finančna sredstva in odgovarjajočo organizacijsko strukturo. To je med drugim tudi ena najpomembnejših konkretnih nalog nove zakonodaje, predvsem pa novega občinskega statuta in statutov naših krajevnih skupnosti.

Nasploh pa bodo imele krajevne skupnosti perspektivno vedno večji pomen prav v samem procesu postopne deatizacije določenih družbenih funkcij.

Poslansko kandidaturu potrjujejo volivci 39. volilne enote.

Zivo zanimanje za delo in naloge krajevnih skupnosti v ustavnih razpravah in v dosedanjih razpravah o statutih komun, je vsakakor odraz njihovega izrednega, iz dneva v dan večjega pomena. Krajevna skupnost omogoča namreč občanom neposredno, stvarno in

polno odločanje o vseh tistih skupnih vprašanjih, za katerih rešitev so zainteresirani in kar jim omogočajo njihova lastna sredstva in tista, s katerimi razpolaga krajevna skupnost. To so vprašanja pomoči družini, gospodinjstvu, nadalje razvijanje vseh oblik in vrst uslužnostnih obratov, komunalnih ustanov, socialno-zdravstvenih, kulturno-prosvetnih, rekreativnih ter drugih dejavnosti, ki so, poudarjam, potrebne glede na posebnosti posameznih področij in izvirajo iz življenjskih potreb občanov. Vsako slepo posnemanje oblik in vsebine dela krajevnih skupnosti, ki ni v skladu s stvarnimi potrebami občanov, ne more biti koristno in ne bo pripomoglo k njihovem polnemu uveljavljanju. Zato je potrebno pri določanju obsega in vsebine dela krajevnih skupnosti upoštevati posebnosti posameznih področij, tako razvitost mesta ali naselja ter ustreznih komunalnih dejavnosti, sestav prebivalstva, obseg gospodarstva in druge.

Ustanavljanje najrazličnejših obrtnih, trgovinskih in drugih uslužnostnih dejavnosti ter servisnih obratov zahteva v odnosu med komuno in gospodarskimi organizacijami tudi odgovarjajoče udejstvovanje krajevnih skupnosti. Z aktivnim sodelovanjem dobivajo krajevne skupnosti še širšo in polnejšo vsebino svojega delovanja.

Posebno pozornost zasluži vprašanje medsebojnih odnosov krajevnih skupnosti in zborov volivcev. Četudi je razumljivo, da se vpliv zborov volivcev ne odraža samo v odnosu do krajevnih skupnosti, vendar mora najbolj učinkovito vplivati prav na njihovo dejavnost. Krajevne skupnosti lahko postanejo važen družbeni činitelj, samo če se razvijajo dosledno kot samoupravne organizacije vseh občanov določenih področij. Zato je potrebno zagotoviti, da občani čim neposredneje odločajo o vseh vprašanjih, ki jih mora reševati krajevna skupnost. Eden teh načinov, je predhodno posvetovanje z občani in zborih volivcev. Zato nova ustava SR Slovenije določa, da zbere volivcev lahko skliče tudi organ krajevnih skupnosti. Tudi to je torej pot, da se do kraja razvije samoupravni značaj krajevnih skupnosti.

V skladu z ustavnimi načeli morajo dobiti vse naloge krajevnih skupnosti svoje mesto v statutih komun, najbolj stvarno pa morajo biti naloge obdelane v statutih krajevnih skupnosti, kar zagotavlja, da se bodo krajevne skupnosti razvile kot živa in ustvarjalna organizacija in da se bodo s svojim delom prilagodile ne samo pogojem vsake komune, temveč tudi pogojem vsakega naselja.

Kandidati - poslanci v zvezno skupščino

Zvezni zbor:

EDVARD KARDELJ

podpredsednik Zveznega izvršnega sveta

Gospodarski zbor:

MILAN VIDMAR

delavec v „Litostroju“ in predsednik centralnega delavskega sveta

Socialno-zdravstveni zbor:

DOLFKA BOSTJANČIČ

predsednik komisije za socialno službo in delovne odnose republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije

Prosvetno-kulturni zbor:

dr. inž. MILAN OSREDKAR

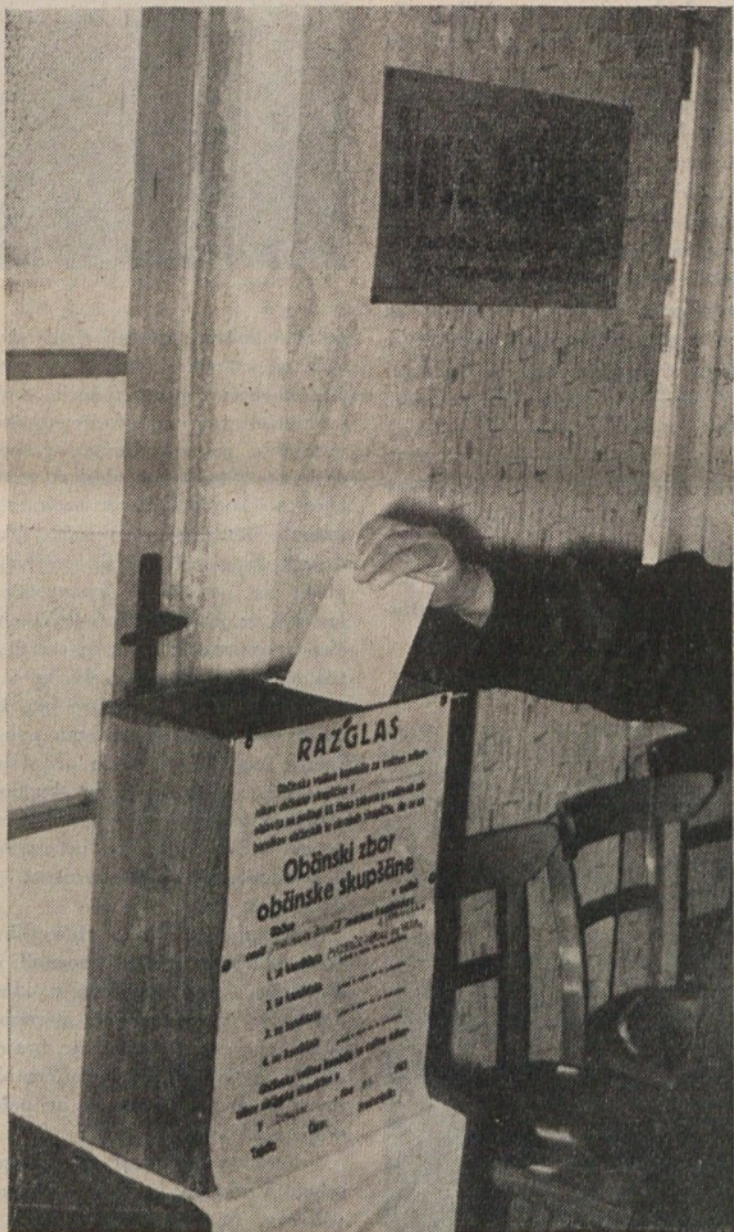
izredni profesor Elektrotehniške fakultete in sodelavec Nuklearnega inštituta „Jožef Stefan“

Organizacijsko-politični zbor:

JANEZ ZEMLJARIČ

predsednik komisije za organizacijska in kadrovska vprašanja Glavnega odbora SZDL Slovenije

Volimo dosledne borce za razvijanje in napredek socialističnih odnosov!

V 11. volilni enoti so volilci izbrali za odbornika občinske skupščine inž. Vero Novak-Marenčič

niškemu odboru in izdajateljskemu svetu za njihovo še plodnejše delo in tesnejše sodelovanje z gospodarskimi organizacijami, ki so se vključile v izdajateljsko skupnost, pri tem pa našle zvrhano mero razumevanja za edino tovrstno obliko sodelovanja med našim listom in delovnimi kolektivi.

Življenje teče dalje in tako je bilo tudi v našem delu. Predsednik uredniškega odbora se je ob koncu skupščine prisrčno zahvalil dosedanjemu uredniku lista Ivanu Virniku, ki ga je skupščina iz svojih vrst izvolila za glavnega in odgovornega urednika, za njegovo nesebično

in požrtvovalno delo. Ne smemo pa pozabiti še na člane uredniškega odbora: Sergeja Epiha, Borisa Makovca, Darka Perovška, Jožeta Jesiha in njegovga predsednika Danila Emeršiča.

Skupščina je izvolila za prvega predsednika izdajateljskega sveta Sergeja Vošnjaka, direktorja CZP „Ljudska pravica“, za predsednika uredniškega odbora dosedanjega predsednika Danila Emeršiča, upravnika Univerzitetne založbe v Ljubljani, za glavnega in odgovornega urednika, dosedanjega odgovornega urednika Ivana Virnika, za predsednika nadzornega odbora pa Bogdana Vrančiča.

Na osnovni šoli „Oskar Kovačič“ na Rakovniku, so priredili letošnjo pomlad tečaj prve pomoči, ki je bil dobro obiskani in se je zaključil v tečnu RK. Slika nam kaže učenko, udeleženko tečaja, ko pojasnjuje novinarki RTV, namen tečaja, obseg snovi in pomen ter naloge Rdečega krža.

Gasilsko slavlje v Polhovem Gradcu

Gasilsko društvo v Polhovem Gradcu je prejšnji mesec slavilo 75-letnico svoje ustanovitve. Na svečano okrašenem tribunu pred združnim domom je po otvoritvi in pozdravu, tajnik društva uvodoma poudaril, da nam narekuje dolžnost in zahvala padlim žrtvam med NOV. Z enominutnim molkom so gasilci počastili spomin na žrtve fašizma ter položili venec pred spomenikom padlih žrtev.

Ob igranju državne himne je Franc Nagode kot kum, razvil društveni prapor in ga izročil predsedniku društva. Zastopnika lesnega kombinata v Polhovem Gradcu in kmetijskega posestva „Barje“ pa sta na prapor pripela spominska trakova. Poveljnik občinske gasilske zveze Vič-Rudnik Ivan Dolinar je izročil društvu novo 800 l motoriko „Sora“.

V imenu občinskega ljudskega odbora je pozdravil in čestital društvu Stane Vrhovec.

Slavju je prisostvoval tudi zastopnik Gasilske zveze Slovenije prof. Branko Božič,

predsednik občinske gasilske zveze, zastopnik krajevnega odbora, ter predstavniki krajevnih družbenih organizacij. J. Č.

Ustanovljena je izdajateljska skupnost „Naše komune“

SERGEJ VOŠNJAK IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA IZDAJATELJSKEGA SVETA

Dne 28. maja dopoldne so se v mali sejni dvorani ObLO zbrali na ustanovni skupščini izdajateljske skupnosti našega lista, predstavniki gospodarskih organizacij, inštitutov ter družbenih in množičnih organizacij. Prva tovrstna oblika sodelovanja med lokalnim tiskom in delovnimi ter družbeno-političnimi organizacijami v občini, je edina ta čas v Sloveniji. V tem vzdušju je moč oceniti tudi delo skupščine, ki je dala nove smernice delu novoizvoljenih organov. Nedvomno pa bo moralo prav to

delo sloneti na vse večjem medsebojnem sodelovanju. To pa narekuje tudi potreba po boljšem, kvalitetnejšem, hitrejšem in pravočasnem obveščanju in informiranju naših občanov.

Razprava je opozorila na marsikaj. Predvsem na probleme, na katere je prejšnji uredniški odbor nemalokrat kaj rad pozabljal, pa tudi odvečnih uledniških skrbi, kot so bile tiste iz lanskega leta ob reševanju finančne stiske. Verjetno pa je, da bodo sklepi, sprejeti na ustanovni skupščini služili novemu ured-

„Naša komuna“ — glasilo izdajateljske skupnosti družbeno-političnih in gospodarskih organizacij občine Ljubljana-Vič-Rudnik — Predsednik izdajateljskega sveta Sergej Vošnjak — Izhaja mesečno — Ureja uredniški odbor: Danilo Emeršič, Sergej Epih, Boris Makovec, Ivan Virnik, Darko Perovšek, inž. Ivan Gole in Jože Jesih — Predsednik uredniškega odbora Danilo Emeršič — Glavni in odgovorni urednik Ivan Virnik — Uredništvo in uprava: Ljubljana, Trg MDB 7, telefon 20-723 in 22-454 — Tekoči račun pri NB v Ljubljani 600-18-608-25 — Celoletna naročnina 400 din, polletna 200 din in je plačljiva vnaprej — Tisk Tiskarne šolskih delavnic tehniških šol v Ljubljani.

Kratko in zanimivo

Društvo prijateljev mladine iz Trnovoga je v tekmovanju, ki so ga vsem društvom napovedali člani DPM terena „Malči Beličeve“ pred občinsko skupščino, zbralo v svojih vrstah 318 novih članov. Drugo mesto v tekmovanju sta zasedli društvi „Malči Beličeve“ in pa „Milan Česnik“, med najboljši pa so se uvrstila še društva z Lavrice, Iga, Notranjih gor, Skofljice in Vrhovcev. Z novimi člani šteje zdaj občinska Zveza prijateljev mladine že 3460 članov, ki sodelujejo v šestnajstih področnih društvih.

Za novega direktorja „Vinoceta“ je bil imenovan Ivan Rome, dosednji predsednik občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Vič-Rudnik.

Okrog trnovske šole je postalo kar čez noč zeleno. Prijetnejšemu okolju je dala svojski navdih urejena podoba zelenic, za katere bodo skrbeli učenci med vsem letom. Primeru bi veljalo slediti tudi drugod, kajne?

Precejšen preplah so doživeli prav h koncu prejšnjega meseca vaščani z Dobrove, ko je okrog poznega popoldneva, nenadoma strmoglavilo športno

letalo in se ob električnem vođu razbilo in zgorelo. Kaj nenavadna nesreča, ki ji skorajda ni primere v teh krajih, je terjala življenje 35-letnega športnega letalca in elektromonterja, Igorja Šarca iz Ljubljane.

Pred predavalnico Elektrotehniške fakultete na Tržaški cesti so spet zapeli krampe in lopate. Ureditev okolja pred predavalnico ob Tržaški cesti, edini ob tej naši cestni magistrali, bo v marsičem prispevala vsaj v majhni,

če ne že v večji meri, k drobsem ob razgibani turistični sezoni.

„Galjevica“, edino obrtno podjetje za vlihanje barvastih kovin, bo letošnje leto preuredilo in razširilo svoje delovne prostore. K temu je v največji meri narekovala vsakodnevna potreba, saj bo že letos doseglo podjetje preko 130 milijonov celotnega dohodka.

Buffet ob Dolenjski cesti, ki ga zdaj gradi zastopstvo inozemskih tvrdk „Cosmos“, bo po svojem poslovanju edine servisne restavracije, med prvimi v naši državi.

Priznanja zaslužnim delavcem

Silvo Šivic, dosednji predsednik občinske Zveze prijateljev mladine je na letni konferenci, 23. maja podelil v prostorih ObLO priznanja najzaslužnejšim članom za njihovo dolgoletno, požrtvovalno in plodno delo.

Priznanja so prejeli: Danica Ilnikar, Berta Keršmanec, Matko Lukić, Anica List, Alojz Matelič, Marija Mesarič, Jože Mihevc, Ivan Oblak, Cveta Pavlovič, Božo Račić, Lojzka Ropič, Ivan-

ka Stanovnik, Iva Ulčnik, Niko Valjavec, Anica Zavec in Franc Zagar.

Na konferenci so izvolili novo vodstvo občinske organizacije društev prijateljev mladine. Za predsednika pa so zborovalci izbrali Tomaža Webra, za podpredsednika Danico Ilnikarjevo, za sekretarja Anico Zavčev, pionirska in družinska komisija pa bosta v rokah Anke Megličeve in Mare Koprivec.

Zdaj pa le gre

Ze dvakrat smo zapisali v našem listu o vodovodu v Vnanjih goricah. V tretje gre rado. In tako je tudi naš zapis že tretji po vrsti.

Dela pri gradnji vodovoda gredo kot si to lahko le želimo. Sicer pa je že čas, da se tudi v Vnanjih goricah, predramijo. Če bi človek iskal redko turistično zanimivost, bi mu lahko brez skrbi pokazali na vodovodne cevi, ki ležijo za zadržanim domom in ki vse do tega časa niso našle poti tja, za kar bi se morale uporabiti. Volja, še tembolj pa pobuda in odlóčen korak, v tem primeru nadaljevanje del pri odkopih, je pokazala že prve uspehe. Zakaj pa zdaj gre? Kajne, da se je tudi v Vnanjih goricah dalo premakniti z mrtve točke. Če bo temu zares tako do konca, pa bomo videli bržčas že v najbližji prihodnosti.

Ko se poslavljamo

Odborniki, ki so bili pet let nepogrešljiv člen v delu našega ljudskega odbora, so v ponedeljek, 3. junija 1963, prepustili mesta novoizvoljenim odbornikom občinske skupščine.

Med vsemi, ki jih je pet let družilo delo, snovanja in skrb nad vsem, kar

PISMA UREDNISTVU

Polhov Gradec — turistični kraj?

Tovariš urednik!

Niti za pomisliti ni, da se je zadnja leta Polhov Gradec uvrstil med naša najbolj obiskana turistična središča, ki jih imamo v naši občini. Novi turistični dom s prelepo okolico, ki ji dajejo še lepše obeležje bližnji gozdovi, je iz nedelje v nedeljo bolj obiskan. Verjetno ni gosta in turista, ki ga ne bi pot zanesla tja, vendar pa sem se ob svojem zadnjem obisku (pripominjam, da je bilo ob delavniku!) napotil še malo dlje. Ne mislim od Polhovega Gradca naprej, marveč od turističnega doma nazaj, prav proti kraju samemu.

Na pošti sem povprašal po dnevnih časopisih, pa so me „potolažili“, da jih nimajo. Uslužbenka mi je odvrnila, da „nima nikakršnega smisla“ imeti časopise, saj so ljudje nanje naročeni in jih dobijo na dom. Vsi pa si mislimo, da je v tem kraju, vsaj ko gre zavoljo besedi ob turizmu, vse urejeno. Pa le ni tako, dragi Polhograjci, kajne?

Torej časopisov tisti dan nisem mogel dobiti za nobeno ceno. Niti v turističnem domu, niti na pošti, ne nikjer drugod. Vendar pa je to le ena stran medalje. Oglejmo si še drugo.

Kje bi gost in turist našel v Polhovem Gradcu, skromen spominček. Menim, da se vsega le ne dá kupiti v trgovini. Od časopisov, ki jih turist ne bo našel „z lučjo ob belem dnevu“, do skromnih spominkov, ali kje bodo morali začeti razmišljati ob tako majhnih potrebah gostov in obiskovalcev, domači turistični možje. Eno pa je, da jim vsaj take navidezne malenkosti, kot sem jih doživel ob zadnjem obisku, ne smejo iti v nemar.

Turistični popotnik

Prav gotovo se je gostišče na Livadi, nedaleč od Ljubljane, na poti proti Igu, uvrstilo med naša najbolj obiskana turistično-gostinska področja.

OB SNEMANJU „SAMORASTNIKOV“ V DVORU

Nenavaden dogodek

Ekipa „Triglav filma“, ki snema po noveli Lovra Kuharja — Prežihovega Voranca, njegove „Samorastnike“, se je po snemanjih na Gorjušah, v Podsredi in v Ljubljani, preselila še v Dvor, kjer so v stari gotski cerkvi, morda edinstveni te vrste pri nas, posneli nekaj prizorov iz Prežihovega enkratnega ustvarjalnega dela.

Režija filma je v rokah Igorja Pretnarja, scenarij pa je pripravil Vojko Duletič. V glav-

nih vlogah nastopajo: Majda Potokarjeva, Vladimir Skrbinešek, Sava Severjeva, Lojze Rozman, Vida Juvanova in Stane Sever. Glasbo bo komponiral Bojan Adamič, vodja fotografije je Mile de Gleria, direktor filma pa Lado Vilar.

Kakor so nam povedali v „Triglav filmu“, bodo „Samorastnike“ predstavili ljubiteljem filmske umetnosti že na letošnjem festivalu v Puli.

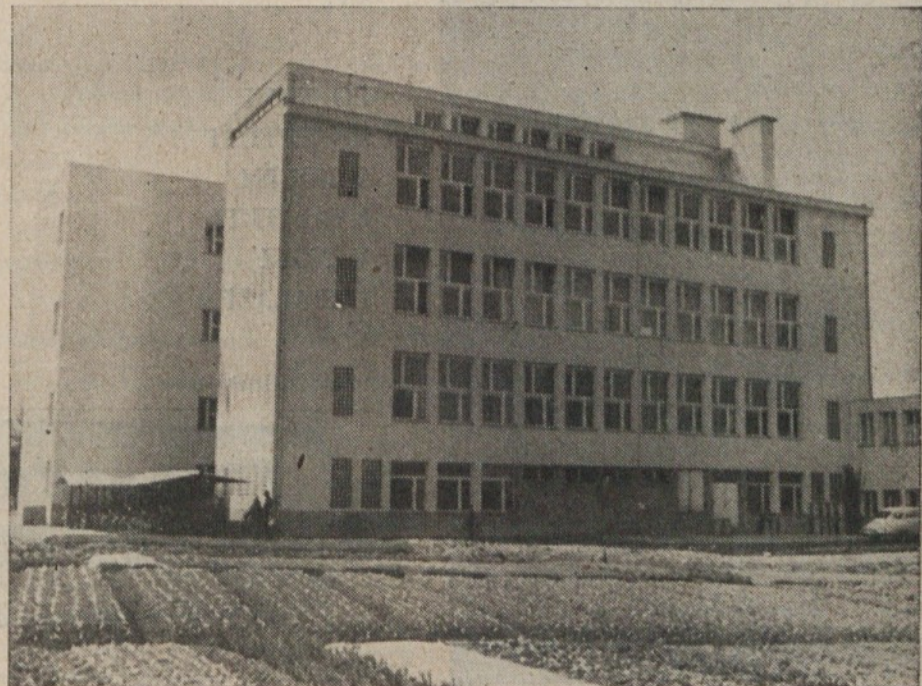
setina Kot — Staje pa so na prapor pripeli spominske trakove. V imenu Okrajne gasilske zveze Ljubljana in Občinske gasilske zveze Vič-Rudnik je Ivan Dolinar pozdravil in čestital društvu k visoki obletnici in podčrtal vlogo in dolžnost prostovoljnih gasilcev do naše družbene stvarnosti.

Ob zaključku je podelil zaslužnim članom priznanja za dolgoletno službovanje v gasilski organizaciji. Pred tribuno pa so domačini v narodnih nošah še zaplesali. Nato se je razvila povorka na čelu s konjeniki, narodnimi nošami, zastavami, prapori itd. J. Č.

Razvilje prapora na Igu

Ig je minulo nedeljo slavil 80-letnico domačega gasilskega društva. Domala cela vas se je zbrala pred lepo okrašenim gasilskim domom. Konjeniki, dekleta, fantje, možje, žene in pionirji v narodnih nošah, so dali slavlju še posebno pestro podobo.

Kmetijska zadruga na Igu je kumovala novemu praporu, ki ga je v njenem imenu razvil, Franc Intihar. Predstavniki Kovinske industrije, Kmetijske zadruge ter gasilska de-

Lepo urejeno okolje pri osnovni šoli v Trnovem

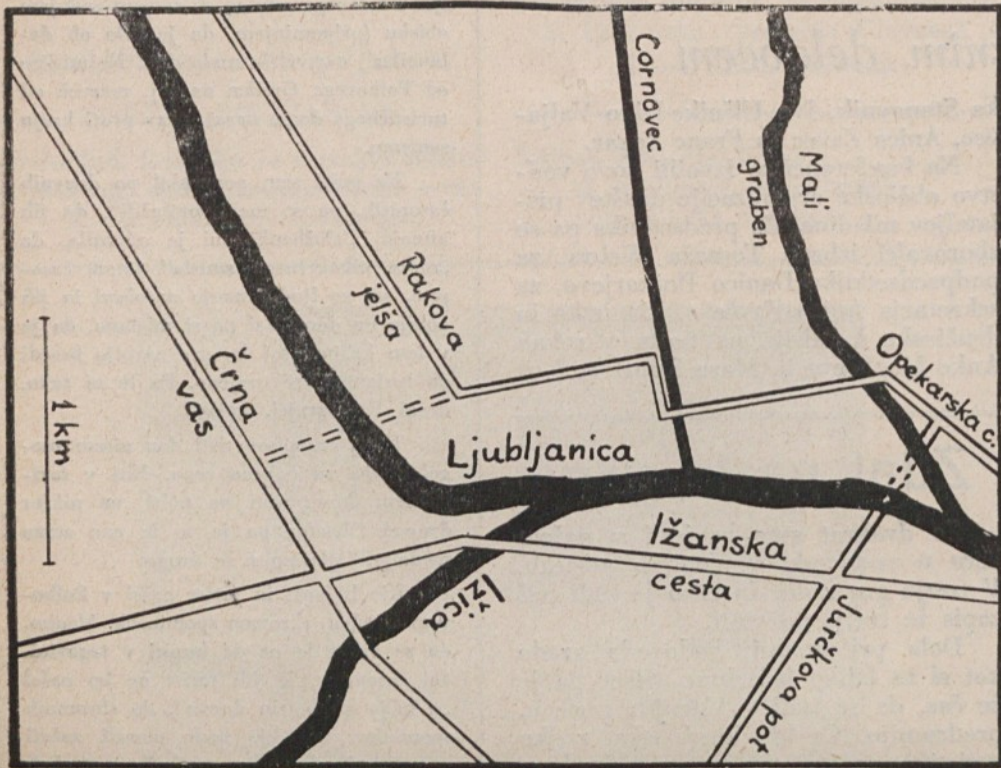
AKTUALNO

Slaba povezava Barja z mestom

Naša občina je razdeljena na dva skorajda ločena dela, na predel severno od Ljubljane in predel južno in vzhodno od nje. Edini most, ki veže ta dva dela je pri Podpeči, oddaljen od Ljubljane približno 15 km. S tem je zlasti prizadet velik del Barjanov, ki mora na občinske urade daleč naokrog čez področje občine Center.

Nasploh je južni predel Barja, z obrobniimi vasmi vred, slabo povezan z mestom, čeprav je zračna razdalja neznatna. Zato si Barjani že dalj časa želijo, da bi se razmere v tem oziru

čeno bi bilo večje sodelovanje med kmetijskimi zadrugami, kmetijskimi posestvi in pa obrati na obeh straneh Ljubljane (Jesenkovo, Brest itd.), ki je sedaj šibko ali pa ga sploh ni. Tudi številnim delavcem in šolarjem bi zveza čez Ljubljano precej koristila. Pa ne samo to. Ze nekaj let stremimo za tem, da bi Krim z okolico postal turistično področje. Temu bi zelo pripomogel tudi zaželjeni most, ki bi ta predel precej približal Ljubljani. S tem bi bila razbremenjena tudi Ižanska cesta, ki postaja vse preozka in s tem

Glavne prometne žile na obeh straneh Ljubljane. Predvidena povezava je označena črtkano.

izboljšale. Mestni svet se je pred desetletji že strinjal z načrtom, da se postavi most čez Ljubljano v Rakovi jelsi, pa je prva svetovna vojna preprečila uresničitev te odločitve.

Med obema vojnama so Barjani mislili, da je končno prišel čas, ko se bo zadeva rešila. Vrsto let se je govorilo in delalo načrte o „jadranski cesti“, ki naj bi povezala Ljubljano s Sušakom, ki je bil najbližje pristanišče. Cesta bi menda peljala od stika današnje Prešernove in Tržaške ceste po Groharjevi in naprej čez Barje proti jugu. Toda tudi tokrat je ostalo le pri načrtih.

Tudi v gospodarskem pogledu bi bila premostitev pomembna. Omogo-

nevarna, posebno za številne kolesarje, delavce in izletnike. Pa tudi južni predel mesta (Trnovo, Krakovo itd.), ki je sedaj prometno okrnjen, bi s tem dobil izhod proti jugu.

Slabih zvez z mestom pa nima samo južni predel Barja, temveč tudi vzhodni. In prav tu rastejo hiše kot „gobe po dežju“, s tem pa nesporno tudi gostota prebivalstva. Tem občanom pa bi koristila zveza v podaljšku Jurčkove poti, pa mimo gostilne „Livada“, čez Ljubljano in Mali graben na Opekarsko cesto.

Pred dobrim desetletjem je bil že izdelan načrt za cesto v tej smeri. Predvideno je bilo, da bi se speljala Dolenjska cesta na Tržaško izven na-

seljenega področja, pa je kasneje zmagal predlog o razširitvi Karlovške ceste. Povezava čez Ljubljano bi dobro služila tudi vsakoletnemu spominskemu pohodu okrog Ljubljane, za katerega je potrebno vselej postavljati zasilno pontonsko brv.

S temi, kaj enostavnimi rešitvami pa bi postala občina precej bolj povezana, ne samo prometno in gospodarsko, temveč tudi po zavesti ljudi, ki bi pridobili na občutku, da res spadajo skupaj.

J. Meze

Olimpija v evropskem pokalnem tekmovanju

Moštvo Olimpije, ki je v Trnovem osvojilo naslov letošnjega ekipnega državnega prvaka, bo kot najboljša jugoslovanska namiznoteniška vrsta nastopila v tekmovanju evropskih pokalnih prvakov. Za zdaj pa še ni znan prvi nasprotnik naših igralcev v tem za vsako moštvo sila privlačnem in enkratnem tekmovanju.

BRATSTVO IN EDINSTVO —
JAMSTVO NAPREDKA IN
LEPSE PRIHODNOSTI!

KREPIMO MATERIALNO OSNOVO
DRUŽBE IN ŽIVLJENJA
POSAMEZNIKOV!

„ENAKOST PRAVIC, DOLZNOSTI
IN ODGOVORNOSTI LJUDI“ —
USTAVA

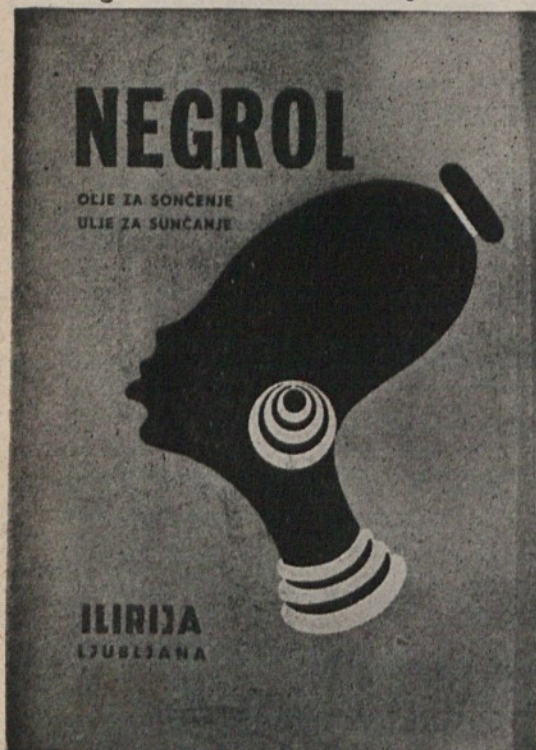
NAJ SO NAM VEDNO PRED OČMI
INTERESI SKUPNOSTI!

MLADI DRŽAVLJANI, ZA PROCVIT
SOCIALISTICNE SKUPNOSTI —
VES PLEMENITI IDEALIZEM
IN USTVARJALNO MOČ!

„NASA USODA
JE V NASIH ROKAH!“

V novih hlevih, ki jih je zgradila kmetijska zadruga na Igu, bo prostora za 400 glav mlade živine. Vsi trije objekti pa bodo služili za pitanje 600 glav živine.

PO NOVI
RECEPTURI
V BOLJSI
KVALITETI
V NOVI
EMBALAŽI

OPOZORILO

(Bralce opozarjamo na rubriko „Srečanja in mnenja“, ki jo bomo objavljali v vsaki številki našega lista. Prihodnjič: intervju s predsednikom novoizvoljenega splošnega zbora naše občinske skupščine.)